

Obchodní podíl a dědění

Ustanovení § 113 odst.5 a 6 obch. zák. se, zemřel-li vlastník (majitel) obchodního podílu, použijí obdobně vždy, ledaže by obchodní podíl zůstavitele ve společnosti s ručením omezeným přešel z titulu dědického práva na dědice, kterému bylo potvrzeno jeho nabytí podle ustanovení § 481 občanského zákoníku a § 175q odst.1 písm.a) OSŘ nebo podle ustanovení § 483 občanského zákoníku a § 175q odst.1 písm.d) OSŘ anebo který obchodní podíl nabyl na základě schválené dohody o vypořádání dědictví podle ustanovení § 175q odst.1 písm.c) OSŘ, popřípadě by přešel na stát jako tzv. odúmrtí podle ustanovení § 462 občanského zákoníku a § 175q odst.1 písm.b) OSŘ.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 2720/2014, ze dne 12.8.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci dědictví po P. F., zemřelém dne 23. listopadu 2003, za účasti 1) České republiky - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových v P., 2) Okresní správy sociálního zabezpečení v L., 3) Všeobecné zdravotní pojišťovny se sídlem v P., 4) JZK INVEST, a.s. se sídlem v B., 5) Feron, a.s. se sídlem v P., 6) GE Money Bank, a.s. se sídlem v P., 7) FAST FINANCE, s.r.o. se sídlem v P., a 8) T-Mobile Czech Republic a.s. se sídlem v P., vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 35 D 1098/2013, o dovolání České republiky - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územního pracoviště v Ústí nad Labem, proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 10. ledna 2014 č. j. 29 Co 504/2013-233, tak, že usnesení krajského soudu a usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 25. července 2013 č.j. 35 D 1098/2013-224 se zrušují a věc se vrací Okresnímu soudu v Liberci k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Řízení o dědictví po P. F., zemřelém dne 23.11.2003, bylo zahájeno usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 17.12.2003 č.j. 35 D 1900/2003-3. Provedením úkonů v řízení o dědictví po zůstaviteli byla pověřena (§ 38 občanského soudního řádu) Mgr. D.P., notářka v Liberci.

Poté, co zjistil, že všichni dědici ze zákona dědictví po zůstaviteli odmítli, co provedl soupis aktiv a pasiv dědictví a co Česká republika, které by jinak připadlo dědictví jako tzv. odúmrtí, navrhla, aby dědictví bylo přenecháno věřitelům k částečné úhradě dluhů, ale k dohodě s věřiteli o převzetí předluženého dědictví nedošlo, Okresní soud v Liberci usnesením ze dne 26.4.2006 č.j. 35 D 1900/2003-117 určil obvyklou cenu majetku zůstavitele částkou 313.565,- Kč, výši dluhů částkou 982.330,- Kč a výši předlužení částkou 668.765,- Kč, nařídil likvidaci dědictví a vyzval věřitele, aby "oznámili Okresnímu soudu v Liberci své pohledávky za zůstavitelem ve lhůtě do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení a vyvěšení tohoto usnesení na úřední desce soudu" s upozorněním, že "pohledávky, které nebudou při likvidaci uspokojeny, zaniknou" a že "stát neodpovídá věřitelům, kteří své pohledávky neoznámili, bude-li uspokojením pohledávek ostatních věřitelů cena dědictví vyčerpána". Usnesení o nařízení likvidace dědictví nabylo (podle potvrzení ve spise) právní moci dnem 9.6.2006.

Okresní soud v Liberci usnesením ze dne 29.6.2011 č.j. 35 D 1900/2003-183 rozhodl, že "z výtěžku zpeněžení majetku zůstavitele v celkové částce 13.565,- Kč je hrazena" pohledávka Okresní správy sociálního zabezpečení v Liberci ve výši 12.914,- Kč a pohledávka Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, územního pracoviště v Liberci ve výši 651,- Kč a že "neuspokojené pohledávky věřitelů zanikají". Vycházel ze zjištění, že částka 13.565,- Kč (nevyplacené nemocenské dávky

zůstavitele) jako "výtěžek likvidace dědictví je jediným skutečně zjištěným majetkem". Zůstaviteli sice patřily také obchodní podíly ve společnostech OPRA, spol. s r.o. a TOP and SHOP s.r.o., avšak při jejich dražbě se "žádný zájemce nenašel". Usnesení nabylo (podle potvrzení ve spise) právní moci dnem 5.8.2011.

Okresní soud v Liberci poté usnesením ze dne 16.8.2011 č.j. 35 D 1900/2003-190 rozhodl, že "z úschovy Okresního soudu v Liberci bude vydána" částka 651,- Kč Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, územnímu pracovišti v Liberci, a částka 12.914,- Kč Okresní správě sociálního zabezpečení v Liberci, a stanovil odměnu notářky Mgr. D.P. ve výši 4.570,- Kč, její hotové výdaje 637,- Kč a "DPH" 1.041,- Kč, které zaplatí "stát Okresní soud v Liberci na účet notáře". Usnesení nabylo (podle potvrzení ve spise) právní moci dnem 2.9.2011.

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci podáním ze dne 8.7.2013 č.j. 39 Nc 1148/2013-4 učinil "podnět k dodatečnému projednání dědictví po zemřelém P. F.". Uvedl v něm, že obdržel podnět k zahájení řízení o zrušení společnosti TOP and SHOP s.r.o., nařízení likvidace společnosti a jmenování likvidátora, neboť její jediný společník P. F. zemřel, a společnost tak nemá žádného společníka a současně ani jednatele a "jsou tu důvody pro její zrušení". Protože účastníkem řízení o zrušení společnosti, nařízení její likvidace a jmenování likvidátora jsou kromě společnosti, jejíž zrušení je navrhováno, také její společníci, bylo nezbytné se "zabývat otázkou, na koho v řízení o dědictví přešel obchodní podíl po zůstaviteli", v řízení o dědictví po zůstaviteli však o obchodním podílu zůstavitele v obchodní společnosti TOP and SHOP s.r.o. "nebylo rozhodnuto" (v průběhu likvidace dědictví nebyl zpeněžen a ani nebylo ve smyslu ustanovení § 175u občanského soudního řádu rozhodnuto o tom, že "přechází na stát").

Okresní soud v Liberci - poté, co provedením úkonů v řízení pověřil podle ustanovení § 38 odst. 1 občanského soudního řádu jako soudního komisaře notářku Mgr. D.P. - usnesením ze dne 25.7.2013 č.j. 35 D 1098/2013-224 rozhodl, že "obchodní podíl P. F. v obchodní společnosti TOP and SHOP s.r.o. se sídlem L., připadá státu" a že "odměna notáře se nestanoví". Své rozhodnutí odůvodnil ustanoveními § 462 občanského zákoníku a § 175u odst. 2 občanského soudního řádu, neboť "v průběhu likvidace dědictví nedošlo ke zpeněžení tohoto obchodního podílu".

K odvolání České republiky - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územního pracoviště v Ústí nad Labem, Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci usnesením ze dne 10.1.2014 č.j. 29 Co 504/2013-233 potvrdil usnesení soudu prvního stupně a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Poté, co dovedl, že obchodní podíl zůstavitele ve společnosti TOP and SHOP s.r.o. "byl předmětem dědictví" a jako takový byl "správně" zapsán "do aktiv dědictví", a co zjistil, že se předmětný obchodní podíl zůstavitele "nepodařilo v průběhu likvidace zpeněžit", odvolací soud uzavřel, že ustanovení § 175u odst. 2 občanského soudního řádu "předpokládá jediný možný postup - rozhodnutí o tom, že tento majetek připadá státu". Podle odvolacího soudu se ustanovení § 116 odst. 3 obchodního zákoníku v takovém případě "nemůže uplatnit", neboť dopadá pouze "na ty případy, kdy společenská smlouva ve smyslu ustanovení § 116 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku vyloučí přechod obchodního podílu na právního nástupce zaniklého společníka - právnické osoby či dědění obchodního podílu zemřelého společníka - fyzické osoby". Obchodní podíl zůstavitele ve společnosti TOP and SHOP s.r.o. proto "připadl státu", nikoliv však z titulu tzv. odúmrti, ale na základě rozhodnutí státního orgánu (§ 132 odst. 1 občanského zákoníku).

Proti tomuto usnesení podala Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště v Ústí nad Labem, dovolání. Namítá, že podle ustanovení § 116 odst. 2 a 3 obchodního zákoníku je "jediným možným nabyvatelem" obchodního podílu po smrti společníka, není-li jím dědic, "společnost samotná", což "platí též v případě likvidace dědictví"; byla-li nařízena likvidace dědictví, obchodní podíl zůstavitele nemohl přejít na jeho dědice (zůstavitel nemá žádné

dědice) a nabyvatelem jeho obchodního podílu "se stala společnost". Dovolatelka navrhla, aby dovolací soud usnesení soudů obou stupňů zrušil a aby věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky vyjádřila souhlas s názorem dovolatelky, že jediným možným nabyvatelem obchodního podílu po smrti společníka, není-li jím dědic, je společnost samotná, a navrhla, aby dovolací soud dovolání vyhověl.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) věc projednal podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, účinném do 31.12.2013 (dále též jen "o.s.ř."), neboť napadené usnesení odvolacího soudu bylo vydáno v občanském soudním řízení zahájeném v době přede dnem 1.1.2014 (srov. Čl. II bodu 2 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o.s.ř., se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o.s.ř.).

V projednávané dědické věci bylo pro rozhodnutí soudů významné vyřešení právních otázek, zda je při likvidaci dědictví možné zpeněžit obchodní podíl zůstavitele ve společnosti s ručením omezeným, v níž byl jediným společníkem, a zda, popřípadě za jakých předpokladů, lze rozhodnout, že obchodní podíl zůstavitele ve společnosti s ručením omezeným, v níž byl jediným společníkem, připadá státu podle ustanovení § 175u odst.2 občanského soudního řádu. Vzhledem k tomu, že posouzení těchto otázek hmotného a procesního práva bylo pro rozhodnutí v projednávané věci významné (určující) a že dosud nebyly v rozhodování odvolacího soudu vyřešeny, dospěl Nejvyšší soud ČR k závěru, že dovolání České republiky - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Územní pracoviště Ústí nad Labem, je podle ustanovení § 237 o.s.ř. přípustné.

Po přezkoumání usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že dovolání je opodstatněné.

I když zůstavitel P. F. zemřel dne 23.11.2003, řídí se likvidace dědictví v projednávané věci i v současné době zákonem č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, účinném - jak vyplývá z ustanovení Čl. II bodu 9 zákona č. [7/2009](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, z ustanovení Čl. II bodu 3 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, z ustanovení Čl. II bodu 1 zákona č. [404/2012](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a z ustanovení Čl. II bodu 1 zákona č. [396/2012](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony - v době od 1.7.2009 do 31.12.2012 (dále jen "OSŘ").

Je-li dědictví předloženo a nedojde-li k dohodě podle ustanovení § 175p OSŘ, soud na návrh nebo i bez návrhu usnesením nařídí likvidaci dědictví; stejně soud postupuje, jestliže stát navrhl likvidaci dědictví proto, že věřitel odmítl přijmout na úhradu své pohledávky věc z dědictví (srov. § 175t odst.1 OSŘ). Jakmile usnesení o nařízení likvidace dědictví nabylo právní moci, nepostupuje se již podle ustanovení § 175p až 175s OSŘ (srov. § 175t odst.3 OSŘ).

Z uvedeného (mimo jiné) vyplývá, že po právní moci usnesení o nařízení likvidace dědictví již není možné vydat usnesení o dědictví, kterým by bylo potvrzeno nabytí dědictví jedinému dědici nebo kterým by bylo potvrzeno, že dědictví, které nenabyl žádný dědic, připadlo státu, nebo kterým by byla schválena dohoda o vypořádání dědictví nebo dohoda o přenechání předloženo dědictví věřitelům k úhradě dluhů anebo kterým by bylo potvrzeno nabytí dědictví podle dědických podílů, nedojde-li mezi dědici k dohodě (srov. § 175p a § 175q odst. 1 OSŘ); to platí rovněž tehdy, kdyby vyšlo najevo, že dědictví není (a nikdy nebylo) předloženo nebo že nebyly splněny jiné předpoklady pro nařízení likvidace dědictví. Po právní moci usnesení o nařízení likvidace dědictví tu proto není nikdo, o kom by bylo možné mít důvodně za to, že je zůstavitelovým dědicem, i kdyby některým osobám (jinak) svědčilo dědění ze závěti nebo ze zákona, neboť je vyloučeno, aby kdokoliv z titulu dědického práva nabyl dědictví, popřípadě aby dědictví nebo jeho část připadly státu z titulu universální sukcese jako tzv. odúmrtí.

Likvidaci dědictví provede soud zpeněžením jednotlivých věcí, práv a jiných majetkových hodnot ze zůstavitelova majetku podle ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí, nemovitostí a podniku, ve veřejné dražbě podle zvláštního právního předpisu (podle zákona č. [26/2000](#) Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů) nebo v dražbě provedené soudním exekutorem podle zvláštního právního předpisu [podle ustanovení § 76 odst.2 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů] anebo prodejem mimo dražbu; likvidaci dědictví lze mimo dražbu provést také prodejem všeho nebo zbývajících zůstavitelova majetku jedinou smlouvou (srov. § 175u odst. 1 OSŘ). O majetku zůstavitele, který se nepodařilo takto zpeněžit, rozhodne soud, že připadá státu s účinností ke dni smrti zůstavitele (§ 175u odst. 2 OSŘ).

Nařízení likvidace dědictví má - obecně vzato - za následek, že veškerý zůstavitelův majetek soud zpeněží a že výtěžek získaný zpeněžením zůstavitelova majetku bude rozvržen mezi věřitele. Zpeněžení se samozřejmě může týkat jen toho majetku zůstavitele, který by jinak - kdyby nedošlo k nařízení likvidace - nabyli dědici zůstavitele (dědění z titulu dědického práva), popřípadě stát (z titulu universální sukcese jako tzv. odúmrtí). Zůstavitelův majetek se zpeněží v takové podobě, v jaké tu byl v době nařízení likvidace dědictví, a za cenu, kterou lze dosáhnout v době, kdy se provádí zpeněžování zůstavitelova majetku.

O připadnutí státu podle ustanovení § 175u odst.2 OSŘ soud rozhodne jen u majetku zůstavitele, který se "se nepodařilo takto" (podle ustanovení § 175 odst. 1 OSŘ) "zpeněžit", tedy - řečeno jinak - u majetku zůstavitele, který měl být (podle stavu v době nařízení likvidace dědictví) zpeněžen jako součást likvidační podstaty za cenu, kterou lze dosáhnout v době, kdy se provádí zpeněžování zůstavitelova majetku, ohledně něhož se to však "nepodařilo" (k rozhodování o připadnutí majetku zůstavitele státu podle ustanovení § 175u odst.2 OSŘ srov. též právní názor vyslovený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.8.2013 sp. zn. 21 Cdo 2059/2012, které bylo uveřejněno pod č. 115 v časopise Soudní judikatura, roč. 2014).

V projednávané věci bylo zjištěno, že zůstaviteli P. F. patřily v době jeho smrti (jako jedinému společníku) obchodní podíly v obchodních společnostech OPRA, spol. s r.o. se sídlem v P. a TOP and SHOP s.r.o. se sídlem v L.

O obchodním podílu ve společnosti s ručením omezeným platí, že "se dědí" (srov. § 116 odst.2 větu

první zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů účinném v době nařízení likvidace dědictví po P. F. - dále jen "obch. zák."), že "společenská smlouva může dědění obchodního podílu vyloučit, nejde-li o společnost o jediném společníku" (srov. § 116 odst.2 větu druhou obch. zák.) a že, nepřechází-li obchodní podíl "na dědice, použije se obdobně ustanovení § 113 odst.5 a 6 obchodního zákoníku" (srov. § 116 odst.3 obch. zák.). Z obdobného užití ustanovení § 113 odst.5 a 6 obch. zák. vyplývá, že obchodní podíl zůstavitele, který nepřechází na zůstavitelova dědice, přechází na společnost, která jej může převést na jiného společníka nebo třetí osobu (o převodu rozhoduje valná hromada), a že, nedojde-li k převodu obchodního podílu zůstavitele na jiného společníka nebo třetí osobu, rozhodne valná hromada buď o snížení základního kapitálu o vklad zůstavitele, nebo o tom, že ostatní společníci převezmou jeho obchodní podíl v poměru svých obchodních podílů za úplatu ve výši vypořádacího podílu (rozhodnutím valné hromady o rozdělení obchodního podílu mezi společníky přechází na společníky rozdělený obchodní podíl za podmínek stanovených valnou hromadou), jinak může soud společnost i bez návrhu zrušit a nařídit její likvidaci. "Dědicem" se v ustanovení § 116 odst.3 obch. zák. rozumí nejen ten, kdo nabyl zůstavitelův obchodní podíl z titulu dědického práva děděním, ale i stát nabývající zůstavitelův majetek z titulu universální sukcese jako tzv. odúmrtí (srov. též právní názor uvedený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13.9.2012 sp. zn. 29 Cdo 3525/2011; k právní povaze tzv. odúmrti a k nabývání majetku státem na jejím základě srov. právní názor vyjádřený např. v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 9.2.2011 sp. zn. 31 Cdo 316/2008, který byl uveřejněn pod č. 92 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2011).

Jestliže přešel obchodní podíl ve společnosti s ručením omezeným na společnost, vzniká - jak se uvádí v ustanovení § 150 odst.1 obch. zák. - "společníku, jehož účast ve společnosti zanikla, nebo jeho právnímu nástupci" právo na vypořádací podíl. Společnost je povinna vyplatit vypořádací podíl bez zbytečného odkladu poté, co splnila povinnost podle ustanovení § 113 odst.5 nebo 6 obch. zák., jestliže byl vklad společníka splacen, popřípadě bez zbytečného odkladu poté, co bude tento vklad splacen; společenská smlouva může lhůtu pro splatnost vypořádacího podílu prodloužit (srov. § 150 odst.3 obch. zák.). Nemá-li společnost s ručením omezeným v době splatnosti vypořádacího podílu jmenován svůj statutární orgán (jednatele), postupuje se podle ustanovení § 135 odst.2, § 194 odst.2 věty druhé až páté a § 71 odst.2 věty druhé až páté, odst. 6 a 7 obch. zák. Uvedené nepochybně platí obdobně tehdy, nepřechází-li obchodní podíl na "dědice" (stát z důvodu tzv. odúmrti).

Byla-li pravomocným usnesením soudu nařízena likvidace dědictví, je tím - jak bylo vyloženo již výše - vyloučeno, aby kdokoliv z titulu dědického práva nabyl dědictví, nebo aby dědictví nebo jeho část připadly státu z titulu universální sukcese jako tzv. odúmrtí. Znamená to (mimo jiné), že po pravomocném nařízení likvidace dědictví nemůže obchodní podíl zůstavitele ve společnosti s ručením omezeným přejít na "dědice" a že zůstavitelův majetek patřící do likvidační podstaty může přejít (být převeden) na jiného pouze na základě jeho zpeněžení provedeného ve smyslu ustanovení § 175u odst.1 OSŘ.

S názorem odvolacího soudu, podle kterého ustanovení § 116 odst.3 obch. zák. dopadá pouze "na ty případy, kdy společenská smlouva ve smyslu ustanovení § 116 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku vyloučí přechod obchodního podílu na právního nástupce zaniklého společníka - právnické osoby či dědění obchodního podílu zemřelého společníka - fyzické osoby", dovolací soud nesouhlasí. Odvolací soud totiž náležitě nevezl v úvahu nejen znění ustanovení § 116 odst.3 obch. zák., které obdobně užití ustanovení § 113 odst.5 a 6 obch. zák. nelimituje tímto způsobem, ale i to, že dědické řízení nekončí vždy usnesením o dědictví vydaným podle ustanovení § 175q OSŘ, kterým by bylo potvrzeno nabytí dědictví jedinému dědici nebo kterým by bylo potvrzeno, že dědictví, které nenabyl žádný dědic, připadlo státu, nebo kterým by byla schválena dohoda o vypořádání dědictví anebo kterým by bylo potvrzeno nabytí dědictví podle dědických podílů, nedojde-li mezi dědici k dohodě, ale také zastavením řízení a vydáním majetku zůstavitele nepatrné hodnoty tomu, kdo se postaral o jeho

pohřeb, nebo schválením dohody o přenechání předluženého dědictví věřitelům k úhradě dluhů anebo nařízením likvidace dědictví, kdy zůstavitel nezanechal žádného dědice a kdy majetek zůstavitele nenabývá ani stát z důvodu tzv. odúmrti; aplikace názoru odvolacího soudu by pak nutně znamenala, že by dědický podíl sice nepřešel na žádného dědice (stát z důvodu tzv. odúmrti), avšak situaci by nebylo možné ve společnosti s ručením omezeným řešit ani postupem uvedeným v ustanovení § 113 odst.5 a 6 obch. zák, což je následek zjevně absurdní. Dovolací soud proto dospěl k závěru, že ustanovení § 113 odst.5 a 6 obch. zák. se, zemřel-li vlastník (majitel) obchodního podílu, použijí obdobně vždy, ledaže by obchodní podíl zůstavitele ve společnosti s ručením omezeným přešel z titulu dědického práva na dědice, kterému bylo potvrzeno jeho nabytí podle ustanovení § 481 občanského zákoníku a § 175q odst.1 písm.a) OSŘ nebo podle ustanovení § 483 občanského zákoníku a § 175q odst.1 písm.d) OSŘ anebo který obchodní podíl nabyl na základě schválené dohody o vypořádání dědictví podle ustanovení § 175q odst.1 písm.c) OSŘ, popřípadě by přešel na stát jako tzv. odúmrtí podle ustanovení § 462 občanského zákoníku a § 175q odst.1 písm.b) OSŘ.

Vzhledem k tomu, že v projednávané věci byla usnesením soudu prvního stupně ze dne 26.4.2006 č.j. 35 D 1900/2003-117 nařízena likvidace dědictví po P. F., nemohly jeho obchodní podíly ve společnostech OPRA, spol. s r.o. se sídlem v P., a TOP and SHOP s.r.o. se sídlem v L., přejít na jeho dědice nebo na stát (z důvodu tzv. odúmrti); dnem právní moci usnesení o nařízení likvidace dědictví (podle potvrzení ve spise dnem 9.6.2006) přešly jeho obchodní podíly na společnosti a do likvidační podstaty patřila pouze práva na vypořádací podíly. Obchodní podíly tedy nemohly být způsobilým předmětem zpeněžení zůstavitelova majetku prováděného podle ustanovení § 175u odst.1 OSŘ, protože ode dne právní moci usnesení soudu prvního stupně ze dne 26.4.2006 č.j. 35 D 1900/2003-117 již patřily samotným společnostem; nebyly proto splněny ani předpoklady pro rozhodnutí, že připadly státu podle ustanovení § 175u odst.2 OSŘ.

Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu není správné. Protože nejsou splněny podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání nebo pro změnu usnesení odvolacího soudu, Nejvyšší soud České republiky napadené usnesení odvolacího soudu zrušil (§ 243e odst. 1 o.s.ř.). Vzhledem k tomu, že důvody, pro které bylo zrušeno usnesení odvolacího soudu, platí i na usnesení soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud České republiky rovněž toto rozhodnutí (včetně akcesorického výroku o "určení" odměny notářky jako pověřené soudní komisařky) a věc vrátil soudu prvního stupně (Okresnímu soudu v Liberci) k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta druhá o.s.ř.).

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)

- [Náhrada škody](#)